

ՍԵՎԱՆԻ ՎԱԶԳԵՆՅԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԴՊՐԵՎԱՆՔԻ ՎԵՐԱՄՈՒՏԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն թվականի սեպտեմբերի 18-ին մեծ շուքով քննարկվեց Սևանա գետաբերանի թերակղզում հիմնված Վազգենյան Հոգևոր Դպրեվանքի 2000-2001 թթ. ուսումնական տարեշրջանի վերամուտի հանդիսությունը, որին իրենց մասնակցությունն էին բերել Գերաշնորհ Ս. Տաթև արքեպս. Սարգսյանը, Հոգեշնորհ Հայրեր Ս. Վրթանես վրդ. Աբրահամյանը, Ս. Վազգեն վրդ. Միրզախանյանը, Ս. Արթուր վրդ. Տիգրանյանը, Ս. Զարեհ վրդ. Կաբադյանը, Ս. Ներսես արք. Խալաթյանը, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ, պրոֆ. Ռաֆայել Պապայանը, Սևանի քաղաքապետ պարոն Աշոտ Ալեքսանյանը: Ներկա էին նաև տեսչական ու դասախոսական կազմի անդամներ, Մայր Աթոռի միաբան սարկավագներ, լրագրողներ, ծնողներ և Սևան քաղաքի մի խումբ հավաքագյալներ:

Դպրեվանքի վերամուտի հանդիսությունն սկսվեց կոմիտասյան «Հայր մեր»-ով և հանրապետության հիմնով՝ կապարմամբ դպրեվանքի նորաստեղծ քառաձայն երգչախմբի, ղեկավարությամբ Շոթա Վարդանյանի: Այնուհետև հանդիսության բացման բովանդակային խոսքով հանդես եկավ Վազգենյան հոգևոր կրթօջախի նորանշանակ տեսուչ, Հոգեշնորհ Ս. Բագրատ արք. Գալստյանը:

«Փառք և գոհություն Ամենակալ Աստծուն, որ մեզ ևս մեկ անգամ առիթն ընծայեց կապարելու Սևանի Վազգենյան Դպրեվանքի ուսումնական շրջանի վերամուտը, մի հասարակության, որ լծված է «արիացեալք մանկունք» պարտաւարելու հայոց փորրիկ ածուի համար:

Այսու որդիական իմ ամենախոնարհ և ջերմ շնորհակալական զգացումներն եմ ցանկանում փոխանցել ազգիս Ընդհանրական Հայրապետ Ս.Տ. Գարեգին Բ Սրբազնագույն Կաթողիկոսին, որ մեկ ամիս առաջ անվառան կերպով ինձ՝ «անարժան մշակիս», կոչեց այս բարձրագույն պարտախանարվություն պահանջող սերնդապարտաւորության պաշտոնին: Այդ վարսահոյությունը մղում է ինձ առավել զգոնության և առավելագույնը ներդնելուն այս դպրեվանքի կյանքի զարգացման և բարգավաճման համար՝ հստակ գիտակցելով, որ նրա առաքելությունը սահմանափակված չէ միայն այսօրով, այլև այստեղից է դուրս գալու հոգևոր արժեքներին հարազատորեն փարված հայ մարդը, հայ հոգևորականը՝ ծառայության ամենախոնարհ աստիճանից մինչև բարձրագույնը:

Գաղտնիք չէ, որ տասը տարիներ առաջ այսպիսի պայմաններում դպրեվանք հիմնադրելը հրաշքին համազոր մի երևույթ էր, որ մարմին զգեցավ այն օրերին Գարեգին Սրբազանի և այսօր Ազգիս Աստվածաբալ Հայ-

դասակարգի անկուրորում հավաքքի համառության, անվիսար հույսի և անսակարկ սիրտ շնորհիվ: Մենք, որպես Վազգենյան դպրեվանքցիներ, որպես տեսչություն և ուսանողություն, պարզապես իրավունք չունենք կասկածներ չնկնելու մեր պարտաստականությանը ու հանձնառությանը, այլ առավել կենսավորելու այս հոգևոր հենքը, որպեսզի լիարժեքությամբ կարողանանք մեր Տիրոջ Կենսատու Մարմինն ու Արյունը կենդանի հաղորդությամբ, անմեղությամբ և արիությանը ընծայել մեր ժողովրդին»:

Խոսքն ուղղելով մասնավորաբար հոգևոր հայրերին՝ Կայր Սուրբն ընդգծեց, որ ինքը՝ որպես երիտասարդ և նորանշանակ Կենսույ, իր այդ դժվարին ու պարասխանաբար գործի համար կարիքն ունի նրանց աջակցության՝ իրենց փորձառու խմաստությամբ, հավաքքի ուժականությամբ և աղոթքի զորությամբ. «Օրհնեցե՛ք և մեզ, առաքաբար քաշին՝ ձեր շնորհներից՝ մշտապես խմանալով, որ դրանք հեղվելու են պարարտ և ընկալունակ հոգիների վրա»:

Այս դիմելով Դպրեվանքի դասախոսներին՝ Կայր Սուրբը շեշտեց այն կարևորագույն դերը, որ վերապահված է նրանց մարդ կերպելու իրենց սրբազնաստրբ առաքելության մեջ.

«Թե՛ այս դպրեվանքի, և թե՛ վաղվա հայադրոշմ, աստվածասեր հոգևորականի նկարագրի մեծանուն պարասխանատունները դո՛ւք եք՝ այն մշակները, որոնց ցանած սերմերն արդյունավորվելու են ի բարին կամ ի չարը, հերևաբար դուք եք կրողները սերնդապարտաստության՝ ձեր զիրությանը, խմաստությամբ և հանձարով»:

Տեսուչ Կայր Սուրբն անկեղծ ու սրտաբուխ խոսքերով իր շնորհավորանքը և շնորհակալությունը հայրենց ծնողներին, որոնք իրենց զավակներին վստահել են Դպրեվանքի խնամքին ու գուրգուրանքին՝ կամավորապես հանձն առնելով կրթել նրանց ընտանեկան ջերմ հարկից. «Որևէ վայրկյան թող կասկածների մրրիկը չսարսափեցնի ձեզ, թե այս ճանապարհի վրա կորցրու՛մ եք ձեր զավակներին: Ընդհակառակը՝ դուք շահել եք նրանց ավելիով, քանզի ընծայել եք Աստծո, ազգի և հայրենիքի սուրբ սեղանին՝ որպես անարար ընծայականք»:

Եվ վերջապես, դառնալով ուսանողությանը՝ Կայր Սուրբն իր պարզամենքն ու խորհուրդները փոխանցեց. «Միբե՛լի՜ ուսանողներ, որ հանձն եք առել ապրել, ուսանել, աղոթել Սևակի այս հրաշագան վանական միջավայրում՝ իր բոլոր դժվարություններով ու դյուրություններով, թերություններով ու առավելություններով. պետք է հեռու վանեք այն ամենը, ինչը հուսահատեցնող է, ծուրացնող և տխրեցնող: Մեկամյա իմ քնակությունն այս միջավայրում և շփումը ձեզ հետ ապացուցել են, որ դուք հոգևոր-բարոյական ամենաարագ կերպով աճեցիք երիտասարդներ եք, ովքեր պարտաստ են գոհաբերության և ինքնընծայումի իրենց Եկեղեցու և Հայրենիքի համար»:

Իր ելույթի վերջում Հոգեշնորհ Կայր Սուրբը անդրադարձավ նաև իր առաջիկա ծրագրերին. «Այս տարի Դպրեվանքն իր ուսումնական շրջանն սկսում է 54

ուսանողներով: Կեցության պայմանները դժվարին են, ինչպես ինքներդ կարող եք դարել, սակայն նոր կառուցվող և Ասրծո հույսով գալիք փարվան սվարպովող նոր մասնաշենքն ամբողջությամբ կփոխի այս իրավիճակը:

Ուրախությամբ պիտի հայրենեմ, որ ընթացքի մեջ է Դպրեվանքի «Մ. Առաքելոց» փարեգրքի պատրաստությունը և Ասրծո կամքով պատրաստ կլինի հոկտեմբեր ամսվա վերջին, որ կարուացուի թե՛ նախկին, և թե՛ ներկայիս ուսանողության ընդհանուր պարկերը՝ ամփոփելով իր մեջ սևցած տասնամյա ճանապարհը:

Եվ վերջապես, Վեհափառ Հայրապետի բարեհաճ թույլտվությամբ և Ասրծո առաջնորդությամբ ղեկավարների սկզբներին ծրագրել ենք մեծ շուրջով նշել Դպրեվանքի 10-ամյա հոբելյանը: Ասրված մեզ գորավիզ:

Այս պահին կրկին իմ աղոթքն են բարձրացնում դեպի մեր մարմնացյալ Տեղը և հայրենում մայրերի մայր և Սևանի վանոց հովանավոր Մ. Ասրվածածնի բարեխոսությունը, որին ապավինած պիտի շարունակենք մեր կյանքը՝ Տիրոջ խոսքին հավարավոր նվիրումով՝ մշտապես մրմնջալով.

«Մայր Մուրբ, բարեխոսեա՛ն»:

Տեսչի խոսքից հեկո Վազգենյան Դպրեվանքի փոխպետոց, Արժանապատիվ Ս. Մինաս քին. Մարտիրոսյանը Մարթեսոսի Ավետարանից ընթերցեց «Մերմնացանի առակը» (Մարթ. ԺԳ 1-23): Ապա երգչախումբը կարարեց «Եկեղեցին հայկական», «Մուրբ, Մուրբ», «Ով Հայոց աշխարհ», «Ընկրեալդ Աստուծոյ» հոգեպարար երգերը, որոնք ընդմիջարկվում էին ուսանողների ասմունքներով:

Հանդիսության ավարտին ներկաներին իր օրհնությունը բաշխեց Գերաշնորհ Ս. Տաթև արքեպս. Սարգսյանը, որից հեկո Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրեվանքի վերամուտի սույն հանդիսությունը եզրափակվեց Հայրապետական օրհներգով և Սրբազան Հոր «Պահպանիչ»-ով:

ՎԱԶԻԿ ԴՊԻՐ ԶԱՐԳԱՐՅԱՆ
Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրեվանքի
Ե լսարանի սան